

Els enigmes de la Sida

De tant en tant, renaix cíclicament l'interès per la SIDA. La malaltia avança implacablement i els metges no es posen d'acord sobre el seu origen. Hi ha més acord sobre la forma de transmissió, però encara apareixen discrepàncies. Com la del doctor John Seale.

V. Partal

La SIDA nasqué en un laboratori militar americà. La SIDA no es contagia a través del contacte sexual. Aquestes dues afirmacions, posades en boca del doctor John Seale i expressades, la setmana passada, al setmanari italià *Panorama*, han tingut la virtut de tornar a moure la maror que fa cinc anys que ompli el planeta amb la por a la pesta del tercer mil·lenni: la síndrome d'immunodeficiència adquirida. La SIDA.

Segons Seale, la malaltia ni és venèria ni es transmet a través de contactes sexuals. El doctor anglès, autoritat en malalties venèries i un dels primers que identificà com a virus la SIDA, considera que podria transmetre's d'una manera semblant a com ho fa l'hepatitis. Una malaltia amb la qual, assegura, té més coses a veure del que sembla.

L'hepatitis B, per exemple, també ataca amb més facilitat els homosexuals i, «en canvi, ningú no l'ha catalogat com a malaltia venèria». Per a Seale hi ha una conjuració de silenci que metges com ell, el nord-americà Robert Strecker o l'alemany de l'oest Jacob Segal intenten trencar. Un biòleg soviètic ja havia formulat aquesta teoria a finals del 1985, fet que serví l'administració Reagan per desqualificar globalment la tesi. Els rumors, però, vénen de més lluny i per més camps. ¿Podrem arribar a saber mai que hi ha de cert darrere la SIDA?

Un laboratori a Fort Detrick

El més explícit fins ara ha estat precisament el doctor Segal, que ha arribat a creure inclús que pot detectar l'origen geogràfic concret: «el departament 550 dels laboratoris militars de Fort Detrick, als Estats Units».

Era diumenge 26 d'octubre del 86. Les declaracions apareixien en la por-

tada del *Sunday Express* londinenc. L'acusació no era formulada per primera vegada. Però Segal era el primer metge important que s'atrevia amb ella. Nascut a Leningrad fa setanta-un anys, Segal és ex-director de l'Institut de Biologia de Berlín, un càrrec que abandonà per dedicar-se a la investigació. Féu els seus estudis a París i es va casar amb Lilli Segal, una experta en immunologia que també ha treballat intensament pel descobriment de l'entranya de la SIDA.

«Max Essex (el doctor nord-americà que formulà la teoria de la mona verda) mai no ha subscrit en publicacions científiques la teoria endèmica a l'Àfrica. Si és així, ¿com és que les tropes colonials europees no la contragueren ja fa anys?». «¿I com és que els primers casos documentats de SIDA en europeus tingueren l'origen als Estats Units?». «La malaltia té un període d'incubació entre dos i tres anys. Exactament els transcorreguts entre la posada en marxa del laboratori P-4 de Fort Detrick i l'aparició en els seus voltants dels primers casos de SIDA». «No hi ha forma natural perquè es forme el virus de la SIDA en el cos humà, ja que és format per dos virus diferents».

Les afirmacions de Segal eren rotundes. El laboratori P-4 és una instal·lació de Fort Detrick, ultrasecreta, l'única notícia fiable de la qual és que allí passaren la quarantena els primers astronautes que tornaven de la lluna.

Això i que és un laboratori capacitat per a realitzar experiments tendents a frenar la formació de gèrmens patògens. Segurament, l'únic i, per això mateix, adscrit al Pentàgon.

Robert Strecker, especialista nord-americà en temes d'immunologia coincidí amb l'alemany en el sentit que «no es coneix cap virus animal que tinga tots els símptomes de la SIDA. Crec que cal deduir-ne que ha estat creat genèticament per virus diferents». John Seale encara tardaria

Nascut en un laboratori militar nord-americà, producte d'un error a la Universitat de Colúmbia...

més a declarar-se favorable a aquesta tesi. Ho ha fet ara.

Un rumor que ve de lluny

Però abans que els tres especialistes ho proclamassen sense embuts, els ru-

ria la primera víctima, i a partir d'ell s'havia anat escampant.

Un any després, la revista soviètica *Literaturnaya Gazzeta* publicà un sorprenent informe segons el qual els Estats Units havien provat amb la seua pròpia població virus adreçats a la guerra bacteriològica. El professor Victor Jdanov, director de l'Institut de Virologia de Moscou, acollí l'informe amb un comentari que replegaren els mitjans informatius occidentals: «No han estat els americans, és cosa dels marcians.»

Des d'aleshores ha ressorgit cíclicament la possibilitat d'intervenció artificial en la creació del virus. Però, junt amb això, s'ha accentuat també la discussió sobre els objectes transmissors de la síndrome. En aquest sentit, Jean-Claude Chermann i Robert Gallo, dos dels màxims especialistes en aquesta malaltia, protagonitzaren una sonada discussió en el XIV Congrés sobre el càncer celebrat a Budapest l'agost passat. Segons Gallo, la hipòtesi que la SIDA es transmetia a través d'insectes en l'Àfrica és mancada de sentit perquè, si fos així, la transmissió seria molt més ràpida i imparabile.

Els dubtes són, doncs, l'únic element que es manté. Mentrestant, la malaltia avança constantment i es preveu que hi haurà un augment espectacular d'afectats al nostre país l'any 1988. □

Els dubtes, l'únic que es manté.

llució i hi ha gent que la considera com a venèria. En qualsevol cas és indubtable que la SIDA ha estat molt marcada per la seua identificació primerenca amb els homosexuals.

Dr. Josep Maria Gatell. Hospital Clínic. Barcelona.

1. D'on va sortir el virus de la SIDA és una cosa que no se sap. No crec que ningú en tingui dades ni que siguin tan fàcils de trobar.

2. La forma de transmissió de la SIDA ja és coneguda fa tres o quatre anys. Ja s'ha demostrat que és a través de contactes sexuals i per via parenteral, de la sang. No és contradictori dir que la seva forma de transmissió és similar a la de l'hepatitis B. Les dues coses són cer-

tes: per via sexual i per via parenteral. També l'hepatitis pot transmetre's per via sexual.

Dr. Àngel Campos. «La Fa». València.

1. Jo crec que no hi ha cap argument que pugui demostrar-ho. És possible que haja passat alguna cosa rara, però no és probable. I en qualsevol cas, requeriria d'una hipòtesi addicional de fuita, de contaminació...

2. El patró de transmissió de la SIDA és, en certa manera, mixt: per la sang i pel semen, a banda d'altres formes de transmissió. Si es transmet per la sang, és igual a l'hepatitis i a d'altres malalties. Si es transmet a través del semen, és una malaltia de transmissió sexual, una venèria, si ho voleu així. Sempre de-

pèn de com haja estat la forma individual de transmissió. A banda això, sí que és cert que la SIDA s'ha utilitzat per part de grups que tenen una visió determinada de la sexualitat.

Dr. Batavan. «Vall d'Hebron». Barcelona.

1. Ningú no ha donat cap prova científica al respecte. Són tot especulacions no exemptes, em sembla, d'ideologia. La meua opinió és que no ha estat creat artificialment.

2. Aquesta hipòtesi no té res a veure amb allò que s'està veient. No hi ha dubtes que es transmet per la via sexual; això és el que ens està demostrant l'experiència. O a través de la via sexual o a través de la sang. Una altra cosa ja és pura semàntica. □